

Nieuwsbrief AR Updates - Nummer 06, 2008

Nummer 6, 2008

Redactie: prof. mr. dr. A.R. Houweling, mr. L. Kirkpatrick, mr. M. Assenberg van Eijssen, mr. R. van Hemert, mr. P.H. de Jongh, mr. C.P. Kuijer, mr. drs. T.J. Post, I.J. Schipper, mr. S.A. Slootweg, mr. V. Twilt, mr. R.R.T. van de Ven en mr. S. Wiersma-Helal.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2008:BB9249](#) 08-02-2008

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2008:BB7423](#) 08-02-2008

Hof

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHSGR:2008:BC6539](#) 13-02-2008

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2008:BC4981](#) 12-02-2008

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2008:BC4971](#) 12-02-2008

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2008:BC4967](#) 12-02-2008

Rechtbank

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBARN:2008:BC5048](#) 13-02-2008

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBHAA:2008:BC4550](#) 13-02-2008

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBHAA:2008:BC4548](#) 13-02-2008

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBMAA:2008:BD1855](#) 13-02-2008

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBGR:2008:BC6884](#) 12-02-2008

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2008:BC6356](#) 12-02-2008

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBZUT:2008:BC5007](#) 12-02-2008

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBALM:2008:BC4950](#) 12-02-2008

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBUTR:2008:BC8783](#) 12-02-2008

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2008:BG1022](#) 06-02-2008

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2008:BC5371](#) 06-02-2008

Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBARN:2008:BC4428 06-02-2008

Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBHAA:2008:BC4063 06-02-2008

Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBASS:2008:BC9229 06-02-2008

RECHTSPRAAK

Kern

De vraag die beantwoord dient te worden is of de uitzendovereenkomst van 28 december 2005 tot 1 april 2006 dient te gelden als arbeidsovereenkomst waarop het regime van de NBBU-cao van toepassing is. De kantonrechter oordeelt als volgt. Of de uitzendovereenkomst dient te gelden als arbeidsovereenkomst in de zin van art. 7:610 BW of als uitzendovereenkomst hangt niet af van de aard van de werkzaamheden, zoals Alert (uitzendonderneming) in essentie stelt, maar dient te worden bepaald aan de hand van de feitelijke arbeidssituatie in deze periode gerelateerd aan de artt. 7:610 en 7:690 BW en artikel 2 van de NBBU-cao. Vast staat dat eiser ten kantore van Alert werkte en daar in deze periode werkzaamheden verrichtte ten behoeve van Alert. Niet van belang is welke werkzaamheden dat waren, maar of deze werkzaamheden strekten tot nut van de bedrijfsvoering en de verwezenlijking van de bedrijfsactiviteiten van Alert. Eiser stelt dat die werkzaamheden het werk van vestigingsassistente omvatten, Alert stelt dat dit aanvankelijk administratieve werkzaamheden betroffen en pas na de uitzendperiode die vestigingsassistente omvatten. Dit onderscheid oordeelt de kantonrechter als irrelevant: beide type werkzaamheden passen binnen het voormelde nuts criterium, oftewel strekten ten behoeve van de bedrijfsvoering van Alert.

Uit hoofde van art. 7:690 BW is de kern van de uitzendovereenkomst dat de uitzendende partij de werknemer in het kader van het beroep of bedrijf van de uitzendende partij bij derden tewerk stelt, onder toezicht en leiding van deze derde. Deze definitie van de uitzendovereenkomst laat niet toe dat de uitzendende partij de werknemer bij zichzelf tewerk stelt is zij zelf toezichthoudende en leidinggevende en vult zij op deze wijze de vereisten voor het bestaan van de arbeidsovereenkomst, met name het gezags criterium van art. 7:610 BW in.

De kantonrechter oordeelt voorshands dat door het dwingendrechtelijke karakter van art. 7:610 BW de voormelde uitzendovereenkomst moet worden aangemerkt als gewone arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd. Omdat sprake is van een arbeidsovereenkomst is ook over de periode van 28 december 2005 tot 1 april 2006 de NBBU-cao van toepassing.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 13-02-2008

ECLI: ECLI:NL:RBMAA:2008:BD1855

Zaaknummer: 269947 cv expl 07/29724

Wetsartikelen: 7:610 BW en 7:690 BW

RECHTSPRAAK

Kern

Werkneemster beschikt over een door de werkgever beschikbaar gestelde leaseauto. De partner van de werkneemster neemt deze auto 's morgens vroeg mee, zonder dat de werkneemster daarvan afweet. De partner overkomt een ongeval en de auto is total loss. Bloedonderzoek heeft uitgewezen dat bij de partner sprake was van (licht) cannabisgebruik. De werkgever verwijt de werkneemster dat zij de sleutels van de auto op een plek heeft laten liggen waar haar partner deze kon pakken. Werkgever spreekt nu werkneemster aan op grond van primair 6:162 BW, subsidiair 7:661 BW en meer-subsidiair 7:611 BW. Kantonrechter wijst de vordering af.

Hoewel de primaire vordering is gebaseerd op onrechtmatige daad moet de beperking van de aansprakelijkheid die artikel 7:661 BW de werknemer biedt, ook bij de boordeling van deze vordering toepassing vinden (HR JOL 2007, 152). De kantonrechter is van oordeel dat geen sprake is van een onrechtmatige gedraging. Gesteld noch gebleken is dat werkneemster op de hoogte was van het cannabisgebruik of dat de partner eerder ter zake met de politie in aanraking was gekomen. Er rustte op de werkneemster geen plicht om de sleutels op een afgesloten plek op te bergen. Artikel 7:661 BW mist toepassing omdat het hier niet gaat om schade die in de uitvoering van de arbeidsovereenkomst is veroorzaakt. Ook aansprakelijkheid op grond van artikel 7:611 BW wordt via 7:661 BW gekleurd. Het enkele feit dat gedaagde de autosleutels in haar woning heeft laten liggen op een plaats waar haar partner deze kon pakken, brengt, zonder de bovengenoemde omstandigheden, niet met zich dat werkneemster zich niet als goed werkneemster heeft gedragen. Volgt afwijzing vordering.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 13-02-2008

ECLI: ECLI:NL:RBHAA:2008:BC4550

Zaaknummer: 352430/CV EXPL 07-6271

Wetsartikelen: 6:162 BW, 7:661 BW en 7:611 BW

RECHTSPRAAK

Kern

Het bestuur van ActiefTalent besluit werknemer in de functie algemeen manager/directeur te ontheffen en hem de (nieuwe) functie van adjunct-directeur aan te bieden, met behoud van arbeidsvoorwaarden en salaris. Werknemer vordert, bij wijze van voorlopige voorziening, wedertewerkstelling in zijn oude functie. Werkgever beroept zich op het bestaan van een eenzijdig (schriftelijk) wijzigingsbeding. Bij de beoordeling van de vraag of aan ActiefTalent een beroep op dit beding toekomt, dient de maatstaf te zijn of er sprake is van een zodanig zwaarwichtig belang aan de zijde van ActiefTalent, dat het belang van werknemer dat door de wijziging zou worden geschaad, daarvoor naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid, als bedoeld in artikel 6:248 BW, moet wijken. Naar het oordeel van de kantonrechter heeft ActiefTalent voorshands voldoende aannemelijk gemaakt dat zij te kampen heeft met bedrijfseconomische problemen, die het doorvoeren van een reorganisatie in de vorm van het aantrekken van een nieuwe algemeen manager/directeur noodzakelijk maakt. ActiefTalent heeft naar het oordeel van de kantonrechter dan ook een zwaarwichtig belang bij de eenzijdige wijziging van de functie van werknemer.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 13-02-2008

ECLI: ECLI:NL:RBHAA:2008:BC4548

Zaaknummer: 371176/VV EXPL 08-13

Wetsartikelen: 7:613 BW

RECHTSPRAAK

Kern

Het gaat in de onderhavige procedure om de vraag of de gemeente Arnhem en de regiogemeenten onrechtmatig jegens de werknemers van de stichtingen RSWS en TAAK hebben gehandeld door de overeengekomen garantiebepaling (afbetaling van schulden) niet te na te komen waardoor beide stichtingen failliet zijn geraakt. Naar het oordeel van de rechter heeft AbvaKabo onvoldoende getracht het gevorderde door het voeren van overleg met de regiogemeenten te bereiken, zodat zij in haar vordering jegens de regiogemeenten niet-ontvankelijk moet worden verklaard. Het enkele feit dat de Gemeente tekort geschoten is in verplichtingen jegens RSWS brengt niet met zich dat de Gemeente aldus onrechtmatig heeft gehandeld jegens de werknemers. De werknemers in dienst van zodanige rechtspersoon kunnen daaraan in beginsel geen eigen recht ontlenen jegens de Gemeente. Voor zover het handelen van de Gemeente jegens RSWS onrechtmatig is wegens strijd met hetgeen volgens ongeschreven recht in het maatschappelijk verkeer betaamt, gaat het om zorgvuldigheid die in een bepaalde verhouding tegenover een of meer anderen, zoals hier RSWS, moet worden betracht. Maar zodanige norm is naar haar aard niet een norm die strekt tot bescherming van de belangen van allen, zoals hier de werknemers, die schade kunnen lijden als gevolg van het feit dat de vereiste zorgvuldigheid jegens die anderen, hier RSWS, niet in acht is genomen (vgl. HR 2 december 1994 NJ 1995,288). Het tekortschieten of onzorgvuldig handelen jegens RSWS kan mede een factor zijn voor het oordeel dat onrechtmatig is gehandeld jegens werknemers, maar daarvoor zullen bijzondere, bijkomende omstandigheden nodig zijn die tot dat oordeel kunnen leiden. Gelet op dit een en ander had het op de weg van AbvaKabo gelegen bijkomende (bijzondere) feiten en omstandigheden te stellen en zo nodig te bewijzen op grond waarvan zij meent dat de Gemeente behalve jegens RSWS ook jegens de individuele werknemers van RSWS onzorgvuldig heeft gehandeld. Dat heeft AbvaKabo niet gedaan. Volgt afwijzing van de vordering.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 13-02-2008

ECLI: ECLI:NL:RBARN:2008:BC5048

Zaaknummer: 148239

RECHTSPRAAK

Kern

Red.: In casu betreft het de vraag naar verhaal op grond van ABW t.a.v. een huwelijksvermogensrechtelijke kwestie (dus niet arbeidsrechtelijk). Het hof geeft echter een mooi overzicht van de inwerkingtreding van de WWB, parlementaire geschiedenis en uitzonderingen. Daarom toch opgenomen.

Ingevolge artikel 2 Invoeringswet Wet Werk en Bijstand (hierna te noemen: Invoeringwet) is de ABW per 1 januari 2004 ingetrokken. Daarvoor is per genoemde datum in de plaats gekomen de Wet Werk en Bijstand. Blijkens de wetsgeschiedenis is onmiddellijke werking beoogd, hetgeen onder andere tot uitdrukking komt in artikel 4 lid 1 en lid 5 Invoeringswet. Zo bepaalt genoemd lid 1 dat door het college van burgemeester en wethouders op grond van de ABW (hof: dus voor 1 januari 2004) genomen besluiten (hof: na 1 januari 2004) gelden als door hem genomen besluiten op grond van de Wet Werk en Bijstand.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 13-02-2008

ECLI: ECLI:NL:GHSGR:2008:BC6539

Zaaknummer: 812-D-07

Wetsartikelen: WWB

RECHTSPRAAK

Kern

Werknemer is situatief arbeidsongeschikt geraakt. Werkgeefster verzoekt ontbinding stellende dat het verzoek niets te maken heeft met de ziekte van de werknemer. Volgens de kantonrechter brengt het goed werkgeverschap met zich dat enige tijd voor herstel wordt gegund aan een zieke werknemer. Ook indien het betreft een goed betaalde directeur (aldus de kantonrechter). Volgt afwijzing verzoek.

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 12-02-2008

ECLI: ECLI:NL:RBALM:2008:BC4950

Zaaknummer: 262474

Wetsartikelen: 7:685 BW

RECHTSPRAAK

Kern

Uitleg overeenkomst tussen werkgeefster en werknemer ter zake winstdeling. De inhoud van het begrip brutowinst in de overeenkomst van partijen wordt bepaald door de zin die partijen in de gegeven omstandigheden over en weer redelijkerwijs aan dit begrip mochten toekennen en op hetgeen zij te dien aanzien redelijkerwijs van elkaar mochten verwachten. Van belang is dat partijen niet zijn aan te merken als deskundigen op het gebied van accountancy. Anders dan werknemer beweert, stelt het hof vast dat partijen hebben bedoeld de winst na aftrek van kosten. Werkgeefster dient onder meer op straffe van een dwangsom mee te werken aan boekenonderzoek om hoogte van de winst vast te stellen. Vonnis kantonrechter waarin alle vorderingen van werknemer werden afgewezen wordt vernietigd.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 12-02-2008

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2008:BC4981

Zaaknummer: C200700014

Wetsartikelen: 7:619 BW

RECHTSPRAAK

Kern

Werkgever verzoekt ontbinding van de arbeidsovereenkomst met werknemer wegens vermeende vervalsing van handtekeningen om zodoende onterechte ophoging van bonussen en provisies te bewerkstelligen. Werknemer ontkent.

Volgens de kantonrechter is onvoldoende aannemelijk geworden dat er sprake is van een dringende reden (de valse handtekeningen zijn niet komen vast te staan). Voorts is ook onvoldoende sprake van een verandering van de omstandigheden. Volgt afwijzing verzoek tot ontbinding.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 12-02-2008

ECLI: ECLI:NL:RBUTR:2008:BC8783

Zaaknummer: 553606 UE VERZ 07-2481

Wetsartikelen: 7:685 BW

RECHTSPRAAK

Kern

Werkgever (hypotheekadviseur) wordt aansprakelijk gesteld door klant voor handelen van werknemer. Werknemer laat klant de overwaarde in haar huis ad € 25.000,= overmaken op privérekening van werknemer, teneinde voor belegging ervan te zorgen. Wanprestatie. Volgt ontslag op staande voet. In conventie (na cessie) nakoming gevorderd; in reconventie eindafrekening en fictieve schadevergoeding arbeidsovereenkomst. Beroep op verrekening. Verwijzing naar kantonrechter voor reconventie.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 12-02-2008

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2008:BC6356

Zaaknummer: 275994/HA ZA 07-61

Wetsartikelen: 3:94 BW, 6:74 BW, 6:127 BW, 93 Rv, 94 Rv en 130 Rv

RECHTSPRAAK

Kern

Appellant maakt in eerste aanleg aanspraak op uitbetaling van een bonus. Kantonrechter wijst vordering af. Anders dan geïntimeerde beweert, is de CAO-norm niet de juiste maatstaf voor uitleg van het beding. Aansluiting wordt gezocht bij de haviltex-norm. Het hof overweegt dat ingevolge het toepasselijke beloningsbeleid het recht op een bonus is gekoppeld aan het bestaan van een dienstverband op het moment waarop de bonus wordt uitgekeerd. Nu vaststaat dat de arbeidsovereenkomst tussen appellant en geïntimeerde (werkgever) per 24 juli 2003 is ontbonden, had appellant over 2003 en later geen recht op een bonus. Hof bekrachtigt het bestreden vonnis.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 12-02-2008

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2008:BC4971

Zaaknummer: C200600055

RECHTSPRAAK

Kern

Op verzoek van de Officier van Justitie worden twee bestuurders van een stichting geschorst in afwachting van de ontslagprocedure. Artikel 19 Rv bepaalt dat de rechter partijen over en weer in de gelegenheid stelt hun standpunten naar voren te brengen en toe te lichten en zich uit te laten over elkaars standpunten en over alle bescheiden en andere gegevens die in de procedure ter kennis van de rechter zijn gebracht, één en ander tenzij uit de wet anders voortvloeit. Dit artikel staat er echter niet aan in de weg dat de rechter met het oog op de ernst van de aan het verzoek tot schorsing van bestuurders en benoeming van tijdelijke bestuurders ten grondslag gelegde feiten of de spoedeisendheid van de verzochte voorzieningen, tot het treffen daarvan overgaat zonder de bestuurders vooraf te horen (zie HR 20 april 2007, NJ 2007, 241). Uit het proces-verbaal is gebleken dat de verdenkingen dermate ernstig zijn dat de vordering van de Officier van Justitie wordt toegewezen.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 12-02-2008

ECLI: ECLI:NL:RBSGR:2008:BC6884

Zaaknummer: 304341/HA RK 08-145

Wetsartikelen: 2:298 lid 2 BW

RECHTSPRAAK

Kern

De vraag is aan de orde per welke datum werknemer (metselaar) wegens ziekte arbeidsongeschikt is in de zin van artikel 7:629 BW. De Arbo-arts heeft, in overleg met de verzekeringsarts van het UWV, de eerste ziektedag met terugwerkende kracht bepaald op 1 november 2004. De verzekeringsarts is daarop later teruggekomen. Volgens werkgever heeft hij inmiddels twee jaar het loon doorbetaald en is hij thans van loondoorbetalingsverplichting verlost. De werknemer meent echter dat hij pas sinds 7 november 2005 arbeidsongeschikt is geworden en de werkgever zodoende nog niet van zijn loondoorbetalingsverplichting is verlost.

Per 1 november 2004 was werknemer geschikt voor de eigen werkzaamheden. Vanaf die datum heeft werknemer full time gewerkt tot zijn eerste ziekmelding 7 november 2005. Dat werknemer na 1 november 2004 meer vuilmetselwerk dan schoonmetselwerk is gaan verrichten, vergeleken met de periode vóór 1 november 2004, acht het hof niet van belang. Werknemer is per 7 november 2005 arbeidsongeschikt in de zin van artikel 7:629 BW.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 12-02-2008

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2008:BC4967

Zaaknummer: KG C200700116

Wetsartikelen: 7:629 BW

RECHTSPRAAK

Kern

Het herhaaldelijk zonder bericht niet verschijnen bij de bedrijfsarts en op het werk vanwege pas later blijkende detentie levert vertrouwensbreuk op. Geen vergoeding.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 12-02-2008

ECLI: ECLI:NL:RBZUT:2008:BC5007

Zaaknummer: 322182 HA VERZ 07-223

Wetsartikelen: 7:685 BW

RECHTSPRAAK

Kern

In deze procedure vecht de verweerder in cassatie, werknemer, het hem door de eiseres tot cassatie, werkgever, gegeven ontslag op staande voet aan. Dat ontslag werd - na een zeer langjarig dienstverband - gegeven omdat werknemer bedrijfsfaciliteiten van werkgever voor privé-doeleinden zou hebben aangewend zonder toestemming vooraf of deugdelijke verantwoording achteraf, en bedrijfsgeheime informatie aan derden zou hebben prijsgegeven. In de eerste aanleg kwam de (kanton)rechter tot het oordeel dat, ofschoon de aan werknemer aangewreven handelingen een (tamelijk) ernstig verwijt rechtvaardigden, ontslag op staande voet in de gegeven omstandigheden als disproportioneel moest worden aangemerkt. In het van de kant van werkgever geëntameerde, hoger beroep kwam het hof, waarbij onder andere talrijke getuigen werden gehoord, eveneens tot het oordeel dat de aan werknemer verweten gedragingen, ontslag op staande voet niet rechtvaardigden. Het vonnis van de eerste aanleg werd (dus) bekrachtigd.

Thans komt werkgever tegen het oordeel van het hof in cassatie. De Hoge Raad verwerpt het beroep onder verwijzing naar artikel 81 RO.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 08-02-2008

ECLI: ECLI:NL:HR:2008:BB9249

Zaaknummer: Co6/283HR

Wetsartikelen: 7:677 BW, 7:678 BW en 81 RO

RECHTSPRAAK

Kern

Werknemer helpt bij het laden van ene vrachtauto van een door de werkgever ingehuurd transporteur. Vanwege de harde wind is een van de laaddeuren dicht gewaaid. De chauffeur opent de deur en geeft akkoordsignaal. Kort daarna waait opnieuw de laaddeur dicht, welke werknemer tegen zijn hoofd krijgt. Werknemer stelt zijn werkgever aansprakelijk voor de schade op grond van 7:658 jo. 7:611 BW en 6:171 BW.

Het hof acht de werkgever niet aansprakelijk op grond van 7:658 BW, omdat in casu geen sprake was van een zorgplichtschending. Voor een beroep op 7:611 BW naast artikel 7:658 BW is volgens het hof geen ruimte. Ook het beroep op artikel 6:171 BW treft geen doel, omdat het onderhavige transport niet als een werkzaamheid ter uitoefening van het (tuinbouw-)bedrijf van werkgever kan worden aangemerkt.

In cassatie oordeelt de Hoge Raad dat het hof bij de beoordeling van de primaire grondslag van de vordering (art. 7:658 BW) terecht - en in cassatie niet bestreden - heeft vooropgesteld dat dit artikel niet beoogt een absolute waarborg te scheppen voor bescherming tegen gevaar; dat de werkgever ingevolge dit artikel die maatregelen dient te nemen die redelijkerwijs nodig zijn om te voorkomen dat de werknemer in de uitoefening van zijn werkzaamheden schade lijdt, en dat wat van de werkgever in redelijkheid mag worden verwacht, afhangt van de omstandigheden van het geval. Vervolgens heeft het hof geoordeeld dat van werkgever in redelijkheid niet kon worden verlangd maatregelen te treffen tegen het gevaar dat zich heeft gerealiseerd als gevolg waarvan werknemer schade heeft geleden (namelijk dat de openstaande laaddeur is dichtgeklapt door de wind). Het oordeel van het hof moet aldus verstaan worden dat werkgever geen maatregelen behoefde te nemen of instructies behoefde te geven om dit specifieke risico te beperken, omdat het risico dat de openstaande laaddeur vanwege de harde wind zou dichtklappen (en daardoor schade zou veroorzaken) ook voor terzake niet gewaarschuwde mensen voldoende bekend is, en niet een zodanige omvang heeft dat werkgever iets had moeten ondernemen. Dit oordeel is feitelijk van aard en niet onbegrijpelijk.

Voor zover het onderdeel wil betogen dat de ernst van de schade die kan worden geleden door

het dichtklappen van een openstaande laaddeur, meebrengt dat werkgever als werkgever maatregelen had behoren te nemen om het risico dat dergelijke schade zou ontstaan, uit te sluiten of te beperken, miskent het dat de enkele mogelijkheid van ernstige schade de werkgever nog niet verplicht maatregelen te nemen om die schade te voorkomen. De beoordeling welke verplichtingen in een concreet geval op de werkgever rusten, moet immers plaatsvinden met inachtneming van alle terzake dienende omstandigheden van het geval.

Ten aanzien van de overige onderdelen 81 RO.

Volgt verwerping van het beroep.

(Red.: Zie ook de conclusie van de A-G met name ten aanzien van het invoeren van artikel 7:611 BW en de mogelijke onverzekerbaarheid van werkgeversaansprakelijkheid als consequentie. Mede in het licht van de arresten van 01-02-2008 LJN: BB4767, Hoge Raad, Co6/211HR; zie ook LJN: BB6175, Hoge Raad, Co6/044HR.)

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 08-02-2008

ECLI: ECLI:NL:HR:2008:BB7423

Zaaknummer: Co6/202HR

Wetsartikelen: 7:658 BW

RECHTSPRAAK

Kern

Concurrentiebeding vastgelegd in schriftelijk reglement, behorend bij schriftelijke arbeidsovereenkomst (ondertekend door werknemer), welke verwijst naar dat reglement, waarbij een schriftelijke verklaring behoort, waarin de werknemer (door ondertekening, vermelding van de plaatsnaam en datering) verklaart het reglement te hebben ontvangen en het met de inhoud eens te zijn, voldoet aan de eis van schriftelijkheid van artikel 7:653 BW.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 06-02-2008

ECLI: ECLI:NL:RBARN:2008:BC4428

Zaaknummer: 526877 CV EXPL. 08-50

Wetsartikelen: 7:653 BW

RECHTSPRAAK

Kern

Eiser heeft lange tijd in loondienst gewerkt van B.V. A. Arbeidsovereenkomst wordt door de kantonrechter ontbonden met toekenning vergoeding aan eiser. B.V. A. gaat failliet. Vergoeding is niet betaald. Gedaagde maakt doorstart op zelfde locatie. Eiser spreekt aandeelhouder/directeur en holding van B.V. A aan uit hoofde van bestuurdersaansprakelijkheid. Eiser moet bewijs leveren dat gedaagden hebben bewerkstelligd dat de vergoeding niet is betaald en dat hun daarvan een persoonlijk ernstig verwijt is te maken (HR 8 december 2006, NJ 2006, 659). Volgt aanhouding van de zaak.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 06-02-2008

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2008:BC5371

Zaaknummer: 276071/HA ZA 07-82

Wetsartikelen: 2:9 BW en 7:685 BW

RECHTSPRAAK

Kern

Geen sprake van kennelijk onredelijk ontslag omdat niet met een voorgewende of valse reden is opgezegd. Het CWI heeft toestemming verleend om de arbeidsverhouding na twee jaar arbeidsongeschiktheid op te zeggen en dit besluit gebaseerd op het advies van het UWV. Daaruit blijkt dat werknemer vanwege diens beperkingen zijn eigen werk niet meer kan verrichten en dat ook hervatting in een andere functie bij werkgever niet meer mogelijk was. Evenmin is sprake van kennelijk onredelijk ontslag op grond van het gevolgcriterium dan wel strijd met goed werkgeverschap. De medische beperkingen van werknemer zijn niet werk gerelateerd maar zijn het gevolg van een hem overkomen ongeval in de privésfeer als toeschouwer van een rally. Werkgever (een bedrijf met 13 werknemers met alleen functies als waarvoor werknemer ongeschikt is) heeft het salaris van werknemer gedurende twee jaar volledig doorbetaald en daarnaast de kosten van een arbeidsdeskundig onderzoek en van het externe re-integratietraject voor haar rekening genomen. Bovendien heeft werkgever zich bereid verklaard om de kosten voor de opleiding van werknemer tot chauffeur op zich te nemen.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 06-02-2008

ECLI: ECLI:NL:RBASS:2008:BC9229

Zaaknummer: 209109

Wetsartikelen: 7:681 BW

RECHTSPRAAK

Kern

Werknemer is werkzaam geweest op basis van een arbeidsovereenkomst voor gedaagden. Tijdens zijn werkzaamheden is hem een ongeval overkomen (slagaderlijke bloeding) ten gevolge waarvan hij blijvend letstel heeft opgelopen aan zijn arm. Werknemer, op wie de WSNP van toepassing is verklaard, vordert schadevergoeding. Volgens gedaagde is de vordering verjaard. Stuiting van de verjaring door middel van een door (de gemachtigde van) eiser aan gedaagde gestuurde aanmaning. Toepasselijkheid van artikel 3:37 BW (ontvangsttheorie).

Daarnaast kan volgens gedaagde door eiser geen aanmaningsbrief gestuurd worden, omdat op hem de WSNP van toepassing is. Het beroep op artikel 296 Fw faalt. Het sturen van een aanmaningsbrief valt niet aan te merken als een beschikkingshandeling als bedoeld in lid 1 sub a. Lid 1 sub b mist eveneens toepassing, nu het sturen van een aanmaningsbrief waarin eiser zich expliciet het recht op schadevergoeding voorbehoudt, bezwaarlijk kan worden gezien als een handeling die in strijd is met de strekking van artikel 296 Fw (het in stand houden dan wel vergroten van de boedel ten gunste van de schuldeisers). Het beroep op artikel 3:317 lid 2 BW faalt eveneens, nu een vordering tot schadevergoeding valt onder de werking van artikel 3:317 lid 1 BW.

Op gedaagden rust de bewijslast om aan te tonen dat zij hun zorgplicht ex artikel 658 lid 1 BW zijn nagekomen. Gedaagden zijn niet in dit bewijs geslaagd, noch in het bewijs dat sprake is van opzet/bewuste roekeloosheid van de werknemer. Volgt toewijzing van de schadevordering.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 06-02-2008

ECLI: ECLI:NL:RBHAA:2008:BC4063

Zaaknummer: 359667/CV EXPL 07-8965

Wetsartikelen: 7:658 BW, 3:317 BW en 296 Fw

RECHTSPRAAK

Kern

Eiser woont in België en ontvangt uit Nederland een uitkering ingevolge de Uitkeringswet Gewezen Militairen (UGM). Vanaf 2005 ontvangt eiser geen kinderbijslag meer omdat hij geen verzekerde is in de zin van de AKW, aldus de uitkeringsinstantie. Volgens eiser heeft hij wel recht op AKW en beroept zich ondermeer op Verordening 1408/71.

De rechtbank is van oordeel dat de UGM een wettelijke regeling is in de zin van artikel 4, onder c, van Verordening 1408/71. Dit betekent dat artikel 77 van deze Verordening dient te worden toegepast. Dit houdt in dat de lidstaat krachtens wier wetgeving het pensioen wordt verstrekt, tevens overeenkomstig haar wetgeving de kinderbijslag toekent. Nu de UGM een Nederlandse wettelijke regeling in de zin van de Verordening is, betekent dit dat verweerder conform de AKW het recht op kinderbijslag vaststelt en de bijslag betaalt.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 06-02-2008

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2008:BG1022

Zaaknummer: AWB 05/4300 AKW

Wetsartikelen: 4 onder c, 77 Verordening 1408/71, AKW en UGM